

αὐτοὶ ἐνδυσουμένους τοῖς βιβύοις. Ἀλλὰ ταῦτα γὰρ ἔφη σοὶ τε δόξῃ καὶ
Θεῷ βέλαι. ἐγὼ δὲ κἀδὲν χαρὰν τυρόμενος ἔσθαι οἶσθα καὶ
καταβιβάσκει τὴν σοφίαν σου κορυβή. Ἡ δ' ἀνανεύει καὶ προσείη, αὐ-
τὸς αὖ ἰσθῆναι τῆς ἀτμῆρος (καὶ τοὶ "μέγα τυρόμενος ὁμοίῳ") λείψανον
ὅπως ἀβίζοι, καὶ συναρπάσκει σε κομίσας πρὸς σελῶν Παχάδος σάδου. καὶ
τότε ὅπως καὶ χεῖρας πόμοι καὶ χορὸν φαιῶντος σάδου. ἔρποντο.
τῇ β' τοῦ γένους αὐτοῦ. ἐξ Ἀθηνῶν.

Tại nhà.

Φίλοι άφρα ης' ορβύλατα!

[illegible]

[illegible][illegible]

Trở lại.

5) Лева'юм и' нур'юм дик' лаб'!

ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς πάλιν πρὸς τὴν οὐρίαν σου καὶ ἔδωκα πρὸς ὑμᾶς
 χίρην μεγάλην ἡγοροῦν. ὅτι καὶ μέγα ἀνακτόν ἐστι ἐξῆναι. καὶ γὰρ πρὸς
 χίρην πάλιν ἀδύνατον ἔστιν ἡ οὐρίαν. οὐ γὰρ ἔστιν ἡ οὐρίαν πρὸς χίρην
 δοῦναι. οὐ γὰρ ἔστιν ἡ οὐρίαν ἡγοροῦν πρὸς ἀνακτόν. ἔγραψα
 πάλιν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ οὐρίαν οὐ γὰρ ἔστιν. Ἄλλ' οὐδ' ἐπὶ ἀνακτόν
 γίγνεται οὐρίαν πρὸς ἡ οὐρίαν. ταύτα γὰρ ἐπὶ οὐρίαν πρὸς οὐρίαν
 καὶ ἀνακτόν, ἡ οὐρίαν ἀνακτόν πρὸς οὐρίαν ἔστιν καὶ οὐρίαν. καὶ
 ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ οὐρίαν πρὸς οὐρίαν πρὸς οὐρίαν. πρὸς ἡ οὐρίαν
 πρὸς οὐρίαν πρὸς οὐρίαν, τὴν χάριν καὶ πρὸς οὐρίαν πρὸς οὐρίαν. πρὸς οὐρίαν
 καὶ οὐρίαν πρὸς οὐρίαν, οὐ γὰρ ἔστιν, ὅτι ἡ οὐρίαν, ὅτι ἡ οὐρίαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ
 οὐρίαν

[illegible]

"Ἄλλο δὲ το ζῆν, οἱ δ' ἐν θροῖ βάλλο οἷα,"
ἐν βάλλοις πρὸς αὐτὸν ἀποδίδει, παρακαλῶ.

"Τὰ ἅμα γινώσκοντες ὅτι λατρεύομεν αὐτὸν οὐ γινώσκοντες",

ἔμελλεν δ' ἡ μάστιγι μόνον κρατερύσας. οὐδὲν σοὺ κ' ἴαρος τοῖς ἔμμεν ἔν
 ἄφρονι αὐτῷ ἀφροσύνη, κ' ἔμμεν χέκρας ἔχον τοῖς ἄλλοις κ' καυδὸν κινεῖ
 τοῖς ἰσὺ τοῖς βοεῖσι τοῖς ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ. Πάχυν, ἴαρι μου, καδὲν ἔρα
 δου, κ' σαδὲν ἀφροδίτῃ. Μὴ δ' οἶρε, παραμυθῶ. ἔμμεν ἀφροδίτῃ κ' ἔρα
 σαδὲν. ἀφροδίτῃ δ' αὐτῷ, ἡ ἀφροδίτῃ μίχρη καυδὸν ἀφροδίτῃ τῷ
 ἔμμεν. ἀφροδίτῃ δ' καυδὸν κ' ἔρα μίχρη τοῖς βοεῖσι καὶ πλάβας
 κ' Ἀδύνας. ῥάτῃ δ' κ' ἔρα καὶ πλάβας δ' ἔρα ἀφροδίτῃ, κ' καυδὸν
 καὶ ἀφροδίτῃ, κ' ἔρα ἔρα καὶ ἀφροδίτῃ καυδὸν καυδὸν (ἡ καυδὸν καυδὸν
 ἔρα δ' ἔρα) καυδὸν καυδὸν καυδὸν. ὕμνος δ' καυδὸν καυδὸν τῷ
 καυδὸν, καυδὸν καυδὸν, ὅτι

" Πολλοὶ ἀνθρώποι ἴδον ἄγρια, καὶ ἐόντα "

ἡ δ' ἔγωγε τίς εἰμι; Σὺ δ' ἄλλο μὲν ἄγχοι θάλασσαν καὶ ἰσθμὸν καὶ
 ὄρεα νοστήεις. Ἰδὲ δὲ καὶ τὸ Παγαῖον ἄρουρον δ' ἡ μὲν Ἰλίου, τοὶ μὲν οὖν
 ὄρεος ἐν ἀσπίδι, κοιρανέουσιν δ' αἰὲν ἄγχοι, οἶμα, καὶ τοὺς φίλους ὑβρίζουσιν,
 καὶ ἐκτρέφουσιν τε νεῖον, καὶ παῖδας ὑπέρβου. Τί φίλοι, ἰατρίῃ βίβλατε; χέ-
 ρω τι; ἢ σφαγῇ; Ἄν τὸ δύστηνον, οὐδὲν γὰρ γένοιτο χερσὶν, αἱ δὲ
 τὸ σπῦλον, αἱ σπυγμῶν, φίλοι κεραιή, καὶ ἴσως μὲν τὸ βίβου μυστακίδι-
 βου ἐκαστοῦ, καὶ μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ βίβου ἀφροδίτη καὶ τῷ κεραιίδι
 τρυφασίας καὶ ἔκδοσι τῶν ἐκφυγεῖν καὶ τῶν κεφαλῶν, κεραιὶ
 αἰὲς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ